

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
SLOVENSKA VOJSKA
23. VTP
Vojašnica Bohinjska Bela
Bohinjska Bela 153

Številka: 960-00-1/01
Datum: 19.10.2001

2.OPP
vojašnica Postojna

Zadeva: Predlog za podelitev spominskega znaka - bojni znak
ŠKOFJA LOKA 28.VI.-02.VII.

Na podlagi 37. člena Pravilnika o priznanjih MORS UL RS 41/95 predlagamo, da se ustanovi spominski znak - bojni znak **ŠKOFJA LOKA 28.VI.-02.VII.**

Zgoraj navedeni predlog utemeljujemo s sledečo obrazložitvijo:

V vojašnici v Šk. Loki so bili aktivni oficirji rezervnega inženirskega polka JLA, enota za zavarovanje je bil vod iz 345. planinske brigade JLA iz Kranja. Na strelišču Crngrob in svinjski farmi Crngrob sta bili za zavarovanje in delo manjši posadki s podoficirjem in civilnimi osebami.

V vojašnici JLA v Škofji Loki je bilo tudi pehotno orožje in strelivo TO Šk. Loka. V času priprav na slovensko osamosvojitve je pripadnikom TO uspelo ilegalno odnesti nekaj orožja in steliva.

Del orožja je TO Škofja Loka dobila iz Jesenic. Tako je bilo mogoče oborožiti nekaj enot.

Načrti za blokado vojašnice so bili izdelani že pred vojno v sodelovanju z upravnim organom za LO in DO predvsem TEHNIKOM.

Ukaz za napad na vojašnico JLA v Šk. Loki, s katerim bi prišli do orožja TO je izdal 3. PŠTO v petek, 28. junija. Del enot TO je bil takrat že na položajih na Brniku, za napad sta bila na razpolago protidiverzantski in diverzantski vod ter 26. samostojna četa. Njuni pripadniki so bili v glavnem oboroženi z avtomatskimi puškami, niso pa imeli protiklepnega orožja, ki bi bilo nujno pri napadu na stavbo.

Napad na vojašnico je bil načrtovan kot akcija, v kateri bi del enot TO blokiral posadko v vojašnici, če bi se ta močneje upirala, drugi del pa bi vpadel v skladišče in ga izpraznil. Pripadniki TO so vedeli, da so tudi vojaki v vojašnici oboroženi samo z avtomatskim orožjem.

Pripravljenost za napad je bila dana za 13.00 uro. Takrat so bile enote TO na izhodiščnih položajih. Poveljnik OŠTO je zahteval poveljnika vojašnice in mu povedal, da TO hoče svoje orožje.

Poveljnik vojašnice je prosil, da se pred odgovorom posvetuje s svojim štabom. Dovoljeno mu je bilo 8 minut, v vojašnico pa je z njim odšel tudi predstavnik TO. Toda ker tudi po 10 minutah ni bilo nobenega odgovora je TO začela z napadom. Strelji so bili za pripadnike JLA presenečenje in zato ni prišlo do odpora. Višji vodnik JLA, ki je ves čas sodeloval s TO je odpoklical tudi stražarje s stražarskih mest. Kljub temu je eden od stražarjev sprožil rafal iz avtomatske puške in smrtno ranil civilista, ki je z griča nad vojašnico opazoval dogajanje. Takoj po tem so se pripadniki JLA predali.

Teritorialci so pričeli z natovarjanjem svojega orožja iz skladišča na tovornjake, niso pa vedeli kaj naj store z vojašnico. Ali naj v vojašnici ostanejo in jo zasedejo ali naj se umaknejo, ko bodo odpeljali svoje orožje. Povprašali so na 3. PŠTO, kaj naj store in od tam je prišla odločitev, naj se po končani nalogi umaknejo.

Med natovarjanjem orožja je prišlo iz Centra za obveščanje tudi sporočilo, da prihaja intervencijska skupina JLA. Zato so pripadniki TO z natovarjanjem pohiteli, kolikor so mogli. Naložili so orožje in strelivo ter drugo orožje, pustili pa so netrzajne topove, ker zanje na tovornjakih ni bilo več prostora. Ti topovi so ostali v vojašnici, toda ponoči jih je višji vodnik JLA Božo Ramšak sam skrivoma pripeljal iz vojašnice.

Vojašnica je ostala v rokah JLA, toda stiki z oficirji v vojašnici so ostali in 2. julija so jo predali TO.

Mnenja smo , da je z zgoraj navedeno obrazložitvijo predlog utemeljen.

major
Branko VUKANAC
načelnik odseka III – nam. poveljnika

Priloge: * Seznam udeležencev bojne akcije predlaganih za podelitev priznanja;
* osnutek spominskega znaka – bojnega znaka.

Način odprave: S kurirjem